

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

בפני כב' השופטת אשרית רוטקופף

קורל - תל בע"מ

תובעת

נגד

גיא כהן

נתבע

פסק דין

בפני תביעה לפיצוי בגין פרסום אשר יש בו משום לשון הרע, אשר פורסם בשלושה אתרי אינטרנט, ע"י הנתבע, בעניינו של אתר יד 2 בבעלות התובעת.

העובדות

התובעת הינה בעלת אתר הלוחות המקוונים "יד 2" אשר מבקרים בו כ- 350,000 גולשים ביום בממוצע, לטענתה. האתר מציע פרסום מודעות וחיפוש ללא תשלום.

הנתבע הינו מנהל ובעל מניות יחיד בחברת לוחות מקוונים בע"מ ("לוחות מקוונים") המפעילה אתר בשם "זה וזה".

לטענת התובעת, הנתבע, באופן אישי, הוציא לשון הרע כנגדה. אתר זה וזה, שעלה בסמוך לחודש אוקטובר 2009, מבוסס על העתקת מודעות מאתר יד 2 ומארבעה אתרי לוחות אחרים. שאלת חוקיות העתקת המודעות מתבררת בהליך אחר בבית המשפט המחוזי (ת"א 790-12-09).

התובעת שלחה באמצעות באי כוחה, מכתב התראה בתאריך 14.10.09 לחברת לוחות מקוונים בדרישה כי לוחות מקוונים תחדל מלהעתיק מודעות מאתר יד 2. חברת לוחות מקוונים בקשה ארכה לשם לימוד הנושא ואז הגישה ביום 1.11.09 תביעה כנגד התובעת לביהמ"ש המחוזי בתל אביב למתן סעד הצהרתי וצווי עשה המתייחסים בחלקם לבעלות התובעת בזכויות היוצרים של התוכן באתר (נ/3).

לאחר הגשת התביעה החלה לוחות מקוונים באמצעות הנתבע באופן אישי, לטענת התובעת, בקמפיין יחסי ציבור מאסיבי במסגרתו הועברה ביום 9.11.09 הודעה לעיתונות אשר הועברה לכלי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

תקשורת שונים הן לעיתונות הכתובה והן לאתרי אינטרנט שונים. בחלק מכלי התקשורת הופיע הפרסום לטענת התובעת כלשונו, ללא שינוי. הפרסומים היו באתרים מאמרים, סקופר, וניוז 1 (ת/3, ת/4, ת/5). הפרסום נחלק לשני חלקים חלק כללי וחלק ציטוט דברי הנתבע.

להלן לשון הפרסום באתר מאמרים:

"הכותרת – אתר לוחות זה וזה הגיש תביעה כנגד אתר יד 2: נוהג באופן דורסני כמונופול ופוגע בגולשים באמצעות תקנון בלתי חוקי.

גוף המאמר: התביעה הוגשה לבית המשפט המחוזי בתל אביב לאחר מכתב איומים שקיבל גיא כהן מנכ"ל גלובל נטוורקס מעורכי הדין של אתר יד 2. במכתב האשים אתר יד 2 את אתר זה וזה בפריצה למחשבי יד 2 וגניבה של המודעות שלהם.

אתר זה וזה מבצע איסוף וריכוז של כל מודעות הלוח מכל אתרי הלוחות באינטרנט (יד 2 הומלס, מדס, לוח העיר, winwin) לאתר אחד, בממשק פשוט ונוח.

בתביעה נטען כי יד 2 בחרה בדרך של איומים והפחדה כדי לבלום תחרות לגיטימית תוך שימוש בכוחה הכלכלי העצום.

עוד נטען כי למעשה יד 2 הייתה לפני כמה חודשים במשא ומתן עם גלובל נטוורקס על כניסה כמשקיעה בגלובל נטוורקס אולם המו"מ לא הבשיל לכלל הסכם בשל מחלוקת סביב המחיר הכספי שיהיה על יד 2 להשקיע.

על פי כתב התביעה משלא צלחה דרכה של יד 2 ל להיכנס כשותפה בגלובל נטוורקס ולאחר שנוכחה לדעת כי באתר "זה וזה" מוטמעות יכולות טכנולוגיות וממשקיות ייחודיות המקנות לו יתרונות מהותיים על פני כל אתר לוחות אחר שיגרה אל התובעת מכתב לוחמני בו איימה לנקוט כנגד התובעת בהליכים משפטיים תוך הטחת האשמות נעדרות בסיס עובדתי או משפטי.

גיא כהן מנכ"ל גלובל נטוורקס אומר: "אתר זה וזה הושק מתוך חשיבה גוגלית ומטרתו לאפשר לגולשים למצוא במקום אחד את כל צרכיהם בתחומי נדל"ן, רכב ויד שנייה מבלי להיאלץ להמשיך ולנדוד בין חמישה אתרים שונים כל זאת בממשק מתקדם ונקי מפרסומות.

התנהגותה הברוטאלית של יד 2 חושפת שיטות דורסניות ומונופוליסטיות שמאפיינות מדינות חשוכות שכל מטרתן למנוע מאתרים אחרים תחרות הוגנת על חשבון רווחתם של הגולשים.

אתר יד 2 אף מרמה באופן בוטה את הגולשים ואת המפרסמים על ידי הכפלה של מודעות באתרם כולל מודעות שמופיעות חמש שש שבע פעמים ואף יותר.

אנו תקווה כי בית המשפט יסייע לנו לשרת את ציבור הגולשים וישים סוף להתנהגות בריונית שכזו.

לפרטים נוספים: גיא כהן מנכ"ל גלובל נטוורקס 054-6420045

דניאלה ריכטר דורן תקשורת טל 050-8333125

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 09-12-17308 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

הפרסום באתר סקופר :

כותרת המאמר – "אתר הלוחות "זה וזה" הגיש תביעה כנגד אתר יד 2 : נוהג באופן דורסני כמונופול ופוגע בגולשים באמצעות תקנון בלתי חוקי"

גוף המאמר- אתר הלוחות "זה וזה" (מבית גלובל נטוורקס) אשר הושק לאחרונה בהשקעה של 3 מיליון ₪ מבקש מבית המשפט להכריז על אתר יד 2 כמונופול בתחום הלוחות המקוונים.

התביעה הוגשה לבית המשפט המחוזי בת"א לאחר מכתב איומים שקיבל גיא כהן, מנכ"ל גלובל נטוורקס מעו"ד של אתר יד 2. במכתב האשים אתר יד 2 את אתר זה וזה בפריצה למחשבי יד 2 וגניבה של המודעות שלהם.

אתר זה וזה מבצע איסוף וריכוז של כל מודעות הלוח מכל אתרי הלוחות באינטרנט (יד 2 + הומלס + מדס + לוח העיר WINWIN+) לאתר אחד בממשק פשוט ונוח.

בתביעה נטען כי יד 2 בחרה בדרך של איומים והפחדה כדי לבלום תחרות לגיטימית תוך שימוש בכוחה הכלכלי העצום.

עוד נטען למעשה יד 2 הייתה לפני כמה חודשים במשא ומתן עם גלובל נטוורקס על כניסה כמשקיעה בגלובל נטוורקס, אולם המו"מ לא הבשיל לכלל הסכם בשל מחלוקת סביב המחיר הכספי שיהיה על יד 2 להשקיע.

על פי כתב התביעה משלא צלחה דרכה של יד 2 להיכנס כשותפה בגלובל נטוורקס ולאחר שנוכחה לדעת כי באתר "זה וזה" מוטמעות יכולות טכנולוגיות וממשקיות ייחודיות המקנות לו יתרונות מהותיים מכל אתר לוחות אחר, שגרה אל התובעת מכתב לוחמני בו איימה לנקוט כנגד התובעת בהליכים משפטיים תוך הטחת האשמות נעדרות בסיס עובדתי או משפטי.

גיא כהן מנכ"ל גלובל נטוורקס אומר: "אתר זה וזה הושק מתוך חשיבה גוגלית ומטרתו לאפשר לגולשים למצוא במקום אחד את כל צרכיהם בתחומי נדל"ן, רכב ויד שנייה- מבלי להיאלץ להמשיך ולנדוד בין חמישה אתרים שונים וכל זאת בממשק מתקדם ונקי מפרסומות.

התנהגותה הברוטאלית של יד 2 חושפת שיטות דורסניות ומונופוליסטיות שמאפיינות מדינות חשוכות- שכל מטרתן למנוע מאתרים אחרים תחרות הוגנת על חשבון רווחתם של הגולשים.

אתר יד 2 אף מרמה באופן בוטה את הגולשים ואת המפרסמים ע"י הכפלה של מודעות באתרם כולל מודעות שמופיעות 5, 6, 7 פעמים ואף יותר.

אנו תקווה כי בית המשפט יסייע לנו לשרת את ציבור הגולשים וישים סוף להתנהגות בריונית שכזאת.

לפרטים נוספים: גיא כהן מנכ"ל גלובל נטוורקס, 054-6420045

דניאלה ריכטר, דורן תקשורת, טלפון: 050-8333125 "

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

הפרסום באתר NEWS1:

הכותרת - "אתר יד 2 נוהג באופן דורסני המאפיין מדינות חשוכות"

גוף המאמר- אתר "זה וזה" (מבית גלובל נטוורקס) מבקש להכריז על אתר יד 2 כמונופול בתחום הלוחות המקוונים. "אנו תקווה כי בית המשפט ישים סוף להתנהגות בריונית כזאת" אתר זה וזה הגיש תביעה לבית המשפט המחוזי בת"א לאחר מכתב איומים שקיבל לטענתו גיא כהן, מנכ"ל גלובל נטוורקס מעו"ד של אתר יד 2. במכתב האשים אתר יד 2 את אתר זה וזה בפריצה למחשבי יד 2 ובגניבת המודעות שלהם.

אתר זה וזה מבצע איסוף וריכוז של כל מודעות הלוח מכל אתרי הלוחות באינטרנט (יד 2 + הומלס + מדס + לוח העיר + WINWIN) לאתר 1.

בתביעה נטען כי יד 2 בחרה בדרך של איומים והפחדה כדי לבלום תחרות לגיטימית תוך שימוש בכוחה הכלכלי העצום. עוד נטען כי למעשה יד 2 הייתה לפני כמה חודשים במשא ומתן עם גלובל נטוורקס על כניסה כמשקיעה בחברה אולם המו"מ לא הבשיל לכלל הסכם בשל מחלוקת סביב המחיר הכספי שיהיה על יד 2 להשקיע.

גלובל נטוורקס טוענת כי משלא צלחה דרכו של יד 2 להיכנס כשותף ולאחר שנכחה לדעת כי באתר "זה וזה" מוטעמת יכולת המקנה לו יתרונות על פני אתרי הלוחות האחרים שגרה לתובעת מכתב לוחמני בו איימה לנקוט כנגד התובעת בהליכים משפטיים תוך הטחת האשמות נעדרות בסיס עובדתי או משפטי.

לדברי מנכ"ל גלובל נטוורקס התנהגותה הברוטאלית, כלשונו, של יד 2 חושפת שיטות דורסניות ומונופוליסטיות שמאפיינות מדינות חשוכות שכל מטרתן למנוע מאתרים אחרים תחרות הוגנת על חשבון רווחתם של הגולשים "אנו תקווה כי בית המשפט יסייע לנו לשרת את ציבור הגולשים וישים סוף להתנהגות בריונית שכזאת", אמר.

טענות התובעת

התובעת טוענת כי בפרסומים יש משום עוולת לשון הרע בניגוד לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק") ויש בהם כדי להשפיל התובעת בעיני הבריות או לעשותה מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם, לבזותה בשל התנהגות או תכונות המיוחסים לה וגם בעיקר כדי לפגוע בעסקיה.

התובעת טוענת כי פרסום לשון הרע האמורה נעשה בכוונה ברורה לפגוע בה. כן טוענת כי הכוונה מוכחת מכל הנסיבות האמורות לעיל, מתוכן דברי הדיבה ומסגנונם הפרובוקטיבי.

למעשה טוענת התובעת לשלושה פרסומי דבר דיבה:

ראשית נטען לדבר דיבה משתיאר הנתבע בפרסומים את מכתב ההתרעה הלגיטימי שנשלח אליו ביום 14.10.2009 כ"מכתב איומים" וכמכתב לוחמני בו איימה לנקוט נגד לוחות מקוונים בהליכים משפטיים, שנית נטען לדבר דיבה באשר לפרסום הנתבע כי התובעת בהתנהגותה הברוטאלית חושפת שיטות דורסניות ומניפוליסטיות המאפיינות מדינות חשוכות ושלישית נטען כי הנתבע פרסם

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

אודותיה דבר דיבה עת פרסם כי התובעת מרמה באופן בוטה את הגולשים והמפרסמים באמצעות הכפלת מודעות באתרה ובאמצעות תקנון בלתי חוקי.

התובעת עותרת לחיוב הנתבע בסך 100,000 ₪ כשהם צמודים למדד ספטמבר 1998 בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק: "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן(ב) ללא הוכחת נזק."

לחילופין עותרת התובעת לחיוב הנתבע בפיצוי על פי סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע. כן עותרת התובעת להורות לנתבע לפרסם תיקון או הכחשה של דברי לשון הרע האמורים או לפרסם את פסק הדין כולו או מקצתו על חשבונו של הנתבע בכל המקומות בהם פרסם הנתבע את דברי הדיבה כנגד התובעת, בהתאם להוראות סעיף 9(2) לחוק.

טענות הנתבע

לטענת הנתבע כל הפרסומים אליהם מפנה התובעת בכתב תביעתה כוללים טענות שהועלו ע"י הנתבע במסגרת הליכים משפטיים אחרים המתנהלים בין התובעת לבין הנתבע ותאגידים שבבעלותו ובניהולו וככאלו הינם מותרים והינם אף מעוגנים במציאות ומשקפים את דעתו של הנתבע לנוכח התנהלות התובעת. לכתב ההגנה מטעם הנתבע צורפו כתב התביעה שהוגש ע"י חברת לוחות מקוונים בע"מ ביום 1.11.09 לבית המשפט המחוזי בת"א במסגרת ת.א. 2170/09 וכן צורף כתב התביעה שהגישה התובעת ביום 1.12.09 כנגד הנתבע וכנגד לוחות מקוונים בע"מ וכן כנגד תאגיד נוסף בבית המשפט המחוזי מרכז במסגרת ת.א. 790-12-09. עניינן של תביעות אלו בטענות התובעת לפיהן הנתבע מפר כביכול את קניינה הרוחני ובטענות הנתבע לפיהן התובעת הינה בין היתר מונופול בתחום לוחות מודעות אינטרנטיים ומשתמשת בתקנון בלתי חוקי. לטענת הנתבע תביעות אלו מתנהלות בדלתיים פתוחות. לטעמו של הנתבע מאחר והוא עתיד לשמש כעד מרכזי בתביעות אלו הגישה התובעת כנגדו את התביעה דן על מנת להרתיע אותו מלהעיד כנגד התובעת באופן חופשי במסגרת ההליכים המתנהלים בין הצדדים. כאמור, ביום 14.10.09 שלחה התובעת לנתבע מכתב (ת/1) שכותרתו: "הנדון: פריצה לאתר האינטרנט יד 2 התרעה לפני נקיטה בהליכים משפטיים" במסגרת המכתב נטען כלפי הנתבע כי מעשיו מהווים גניבה של מידע המצוי באתר יד 2 וכי המעשים החמורים מהווים עבירות פליליות. התובעת התריעה במכתב כי ככל שהנתבע וחברתו לא יחדלו ממעשיהם התובעת לא תהסס למצות את זכויותיה.

הנתבע טוען כי מטרתו של המכתב הייתה להפחיד את הנתבע ולהרתיע אותו מלהתחרות בתובעת. הנתבע מביע תמיהה מדוע התובעת מלינה בכתב תביעתה על כך שהנתבע כינה את מכתבה הנ"ל "מכתב איומים" לדידו של הנתבע איומים הינם איומים גם כאשר הם עטופים בלבוש משפטי אשר נשען על טענות סרק. עוד טוען הנתבע להגנתו כי התובעת הינה אכן מונופולין בשוק הלוחות המקוונים, משכפלת מספר פעמים את המודעות המתפרסמות אצלה ומציגה אותן מספר רב של

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

פעמים מתוך רצון ליצור בקרב הציבור אשליה לפיה האתר שלה מכיל מודעות בהיקף גדול יותר מאשר בפועל. בנוסף טוען הנתבע כי תקנון התובעת נגוע באי חוקיות משום שתובעת מעבירה לבעלותה באמצעות התקנון מידע שאינו חוסה תחת הגנתם של דיני זכויות יוצרים ואשר כל אדם רשאי להשתמש בו כאוות נפשו.

הנתבע טוען להגנה על פי סעיף 13(5) לחוק, מאחר שהחיסיון שניתן לסעיף זה הינו מוחלט, מתוך רצון שלא להחדיר מורא בלב המשתתפים בדיון המשפטי ולהקשות עליהם למלא את תפקידם. היעדר העילה נובע אף מסעיף 13(7) לפיו דין וחשבון נכון והוגן על מה שאירע כאמור בפסקה 13(5) יהווה אף הוא הגנה. הגנה זו, טוען הנתבע, מכירה בכך שיש אינטרס ציבורי בפרסום הליכים משפטיים אפילו על חשבון פגיעה אפשרית בשמו הטוב של מתדיין העלול להיפגע כתוצאה מהפרסום.

טענות נוספות של הנתבע הינן כי: "הדברים שפורסמו גם משקפים את המציאות, יש בהם עניין לציבור ולכן עומדת לנתבע הגנת אמת הפרסום". (עמ' 40, שורות 22-23); "הקורא הסביר מבין שמדובר בדעתו של הנתבע שמסוכסך עם התובעת". (עמ' 41, שורה 19) וכן כי "ברור מכותרת הפרסום שייחוס ההתנהגות הדורסנית של התובעת נוגע לטענה שהתקנון של התובעת אינו חוקי". (עמ' 41, שורה 29-30).

לעניין המודעות הכפולות טוען הנתבע כי בכתב ההגנה בת"א 2170/09 (נ/6) טענה התובעת כי מדי יום מושלכים מאתר יד 2 למעלה מ-1,500 מודעות אשר נפסלות על ידיה. כלומר, התובעת מודה, (בהודאת בעל דין) שיש בכל יום 1,500 מודעות כפולות באתר שלה. כן מסתמך הנתבע על דברי סמנכ"ל התובעת בעדותו, עת הודה כי באתר התובעת יש הודעות כפולות. עוד טוען הנתבע כי טיעוני התובעת כאילו הפרסומים נעשו על פי הודעת הנתבע ככתבה וכלשונה, מופרכות. הפרסומים מנוסחים באופן שונה לחלוטין בכל אתר ואתר. הנתבע טוען אף להגנות מכוח סעיפים 15(2), 15(3), 15(4), 15(10) לחוק.

סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, טוען הנתבע, מחיל על עוולת לשון הרע את סעיף 10 לפקודת הנזיקין, כלומר – תאגיד לא יוכל לתבוע פיצויים בשל עוולה אלא אם גרמה לו נזק. התובעת לא טענה וממילא לא הוכיחה נזק ממוני כלשהו, ואף לא הוכיחה נזק בלתי ממוני.

הראיות

מטעם התובעת העיד סמנכ"ל פיתוח עסקי אצל התובעת, מר רועי שגב. הוגש מכתב ההתרעה לפני נקיטת הליכים שנשלח לנתבע מטעם התובעת ביום 14.10.2009. כן הוצגו בפניי הפרסומים האמורים באתרים השונים, לרבות פרסום באתר גלובס (ת/6) בו ערכו את ההודעה לעיתונות מטעם הנתבע, ריככו האמור בה, המירו השימוש ב"איומים" ב"מכתב התרעה" ואף ביקשו את תגובת yad2.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

להוכחת לשון "מכתב התראה לפני נקיטת הליכים משפטיים", שאיננה לשון איומים, צירף ב"כ התובע מכתבי התראה ששיגרה חברת לוחות מקוונים לתובעת באוגוסט 2011. כן צירף תקנונים של אתרים אחרים באשר לתנאים בתקנון ביחס לזכויות יוצרים. מטעם הנתבע, העידו בפניי הנתבע בעצמו, הגב' אורית אורן – מנכ"לית אתר זה וזה וכן מר יבגני דוברובסקי – ראש צוות פיתוח באתר. הוגשה דוגמא למודעה שפורסה לטענת הנתבע, פעמיים. הוגשו כתבי הטענות ב- ת"א 2170/09 וב- ת"א 790-12-09 והוגש תקנון התובעת.

דיון

עיון בכתב התביעה בת"א 2170/09 מעלה כי טענות הנתבע כלפי התובעת, שפורסמו באתרים השונים אכן מוזכרים בכתב התביעה.

הגנה מוחלטת בהליך משפטי

הנתבע טוען להגנה מכוח סעיפים 13(5) ו- 13(7) לחוק, הקובעים כדלקמן:

"לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי –

(5) פרסום ע"י שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית על פי דין שנעשה תוך כדי דיון בפניהם או בהחלטתם או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד שנעשה תוך כדי דיון כאמור.

...

(7) דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע כאמור בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית..."

אכן, סעיף 13(5) מעניק הגנה מוחלטת למופיעים בפני גופים שיפוטיים. ההגנה מסורה לבעל דין ולעדים המופיעים בפני הגוף השיפוטי. התנאי היחיד שהחוק מציב לתחולת ההגנה הוא שהפרסום ייעשה "תוך כדי דיון" בפני הגוף המשפטי. על פרסום מכוח סעיף 13(5) עמד בספרו דיני לשון הרע, אורי שנהר, בקובעו:

"16.5.5 הפסיקה אימצה מבחן מרחיב לצורך הגדרת דרכי הפרסום שעליהן תחול ההגנה המוחלטת. כמובן שההגנה תחול על דברים שנאמרו בעל-פה באולם בית-המשפט, אולם היא תחול גם על "כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלביו השונים, לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הרגיל של המשפט והמשמשו כהלכה. לפיכך נראה, כי ההגנה תחול על כתבי טענות, על תצהירים, על מסמכים המוגשים לבית-המשפט ואפילו על מסמכים כאלה המוחלפים בין בעלי הדין לפני הגשתם לבית-המשפט.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 09-12-17308 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

יתר על כן: גם מסירת "סיפור המעשה לעורך-הדין לשם הכנת עדות שתוגש במשפט עתיד לבוא" נהנית מההגנה המוחלטת. מדיון שהתקיים בפרשה אחת עולה, כי ההגנה הקבועה בסעיף 13(5) תחול גם על דברים שנאמרו על ידי בעלי הדין ובאי-כוחם, במהלך ביקור במקום שעליו נסב המשפט, ואפילו אם במקום לא נכח שופט אלא רק מומחה מטעם בית-המשפט.

16.5.6 ההגנה הקבועה בסעיף 13(5) לא תחול על פרסום למי שאינו צד למשפט....."

שנהר, דיני לשון הרע, 199-200 (נבו הוצאה לאור בע"מ, תשנ"ז-1997).

לעניין סעיף 13(7), אכן ניתן לראות בהגשת כתבי בית דין כ"ישיבה פומבית". עמד על העניין כבי' השופט אור ברע"א דן אבי יצחק, עו"ד ואח' נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ ואח', פ"ד נג(1) 26 (להלן: "עניין דן אבי יצחק"):

"על-כן, בנורמות האמורות יש כדי לתמוך, הן מן הבחינה הלשונית והן מן הבחינה העניינית, במסקנה כי לעניין סעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע יש לראות את כתבי בי-הדין שבתיק בית-המשפט כדברים שפורסמו בישיבה פומבית. מן הבחינה הלשונית, תומכות הנורמות האמורות באופציה הפרשנית שלפיה הגשת כתבי בי-הדין לתיק בית-המשפט עשויה להיחשב כ"ישיבה פומבית" של בית-המשפט. במישור הענייני, יש בהן כדי ללמד על קיומו של אינטרס ציבורי במתן מידע לציבור על הליכי משפט, גם בשלב של טרם הגיע העניין לדיון".

עם זאת, הדרישה בסעיף 13(7) הינה לדיווח "נכון והוגן". דיווח נכון והוגן הוא לב ליבה של ההגנה הניתנת למפרסם אודות הליך שיפוטי. וכפי שנפסק בעניין דן אבי יצחק:

"הדרישה כי פרסום על אודות ההליך השיפוטי יהיה הוגן ונכון, אינה דרישה לדיוק מוחלט. הדין בנקודה זו גמיש למדי. הוא מעניק לכלי התקשורת השונים מרחב תמרון לצורך יכולתם לפעול באילוצים של זמן ומקום. הוא מכיר בשיקול-הדעת המסור לעורכי כלי התקשורת.....

דברים אלה, על אודות הפעלתה הגמישה של הדרישה לכך שהפרסום יהיה "נכון והוגן", אינם גורעים מחשיבותה של אמת-המידה היסודית שלפיה נבחנת הגינותו של הפרסום: היותו פרסום מאוזן, המציג באופן נכון את ההליך בכללותו. הכלל הוא כי פרסום המציג את עמדתו של צד אחד להליכים, בלי שניתן ביטוי לעמדת הצד האחר, אינו פרסום נכון והוגן. פרסום המציג את

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

1 ההליך באופן חלקי, ויוצר תמונה מעוותת של ההליך בכללותו, אינו פרסום הוגן
2 ונכון..... פרסום אשר מעוות את שהתרחש באולם בית-המשפט אינו יכול
3 לשמש תחליף לנוכחות הציבור באולם הדיונים. פרסום כזה אינו מקדם את
4 האינטרס החברתי הכולל של אספקת מידע שוטף, נכון ועדכני על המתרחש
5 בבתי-המשפט. לכן, פרסום כזה אינו פרסום מוגן. אין כל הצדקה עניינית לכך
6 שפרסום שאינו "נכון והוגן" במובן זה, ייהנה מחסינות...
7 הגינותו של הדיווח, במובן המבואר, היא תמצית קיומה של החסינות הקבועה
8 בסעיף 13(7). הגינות הדיווח היא הנדבך המרכזי בהוראה זו, המבטיח את
9 הגשמת התכלית אשר חסינות זו נועדה לקדם – פומביותם של הליכי משפט
10 לאמיתם. על-כן, מתחייבות קפידה ותשומת-לב ביישומה של דרישה זו, על-
11 מנת שהחסינות לפי סעיף 13(7) תינתן רק במקרים ראויים, שבהם עשוי
12 הפרסום נושא הדיון להגשים את התכלית האמורה. יש לבחון היטב, בכל
13 מקרה ומקרה, אם ההליך בכללותו מתואר בפרסום נושא הדיון באופן נכון
14 והוגן. מבחן זה מבטיח, כי על-מנת ליהנות מן החסינות, יספק כלי התקשורת
15 לציבור תחליף הקרוב ככל שניתן – באילוצים הטכניים הבלתי נמנעים –
16 לנוכחות באולם הדיונים. הוא מונע ניצול לרעה של החסינות, בדרך של השגת
17 אפקט סנסציוני לטווח קצר, המתעלם מן התמונה הכוללת".

18
19
20 בת"א 150/98 ד"ר יוסף שגב, עו"ד נ. כלל (ישראל) בע"מ ואח' (פורסם במאגרים), קבע ביהמ"ש:

21 "עוד מצאתי לציין כי לשיטתי לא ניתן לגלול בכתב טענות כל עובדה שקרית ומשמיצה
22 אותה חפץ בעל דין לטעון.

23 ור' בעניין זה ת.א. (ת"א) 42779/06 פלוני נ. פלוני החלטה מיום 6.2.07 (כב' השופטת ד.
24 מארק – הורנצ'יק) (לא פורסם): "... אין לאפשר לבעלי הדין ולבאי כוחם לנצל לרעה
25 את ההגנה שמקנה להם החוק כדי להטיח דברי רשעות וזדון בהליך שיפוטי שכן לצד
26 הזכות לנהל את ההליך המשפטי ללא כל מורא קיימת זכות חשובה לא פחות – זכות
27 לשם טוב".

28 אין מקום לאפשר פרסום ודיווח של כתבי טענות הכולל טענות משמיצות ולהשמיט
29 ממנו עובדות מהותיות "מזכות" תוך ניסיון לחסות תחת ההגנה לפיה מדובר בדיווח
30 אודות כתב טענות. הגנה על כל פרסום משמיץ רק מן הטעם שהוא כלול בכתב טענות
31 עלולה להביא לשימוש פסול בהליכי משפט ולצרכי פרסום דברי בלע ולשון הרע.
32 גם כאן מקובלת עלי טענת התובע לפיה "לא יעלה על הדעת שאדם שמוציא את דיבתו
33 של חברו במילים קשות ביום א' יוכל להגיש ביום ב' תובענה פיקטיבית שבה יטען את
34 דברי הבלע ויחסה תחת ההגנה".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

בע"א 1003/96 בן חורין נ. לוי ואח' (י-ם) פ"מ תשנ"ז (19, 424, 440, נקבע:

"אין איש חולק והמערער בכלל זה - כי לעיתון המשיבים עמדה הזכות לפרסם מידע אובייקטיבי ומאוזן על הליכים משפטיים המתקיימים בנושא שבמחלוקת בין המערער למפרסמי הכתבה ב"מוניטין". אולם מימוש חופש הביטוי בהקשר זה משתקף בזכות לדיווח נכון והוגן של האירועים הקשורים בהליכים המשפטיים המתנהלים. דיווח הוגן בהקשר זה פירושו, בין היתר, דיווח שאינו חורג מן המידה הראויה בהתחשב בנושא הנדון ואינו עושה שימוש שלא לצורך באמצעים ובאספקטים העלולים לפגוע בשמו הטוב של אדם שלא לצורך ומעבר לנדרש למען דיווח נכון והוגן לציבור בין במטרה לפגוע במושא הדיווח ובין במטרה להשיג יתרונות שונים ביניהם יתרונות מסחריים מעבר לאינטרס הישיר של הבאת מידע אמין לציבור הקוראים".

אמת בפרסום

הנתבע אף מבקש לחסות תחת ההגנה בסעיף 14 לחוק, לפיה:

"14. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."

הנתבע מתגונן בטענת "אמת הפרסום". להוכחת אמת הפרסום מסתמך הנתבע על דברי סמנכ"ל התובעת באשר למודעות הכפולות. על פי עדותו של זה, אכן קיימות באתר התובעת מודעות כפולות, וכפי שהעיד בפניי:

ש. זה נכון שבאתר שלכם יש מודעות כפולות?

ת. יש באתר יד 2 מודעות כפולות.

ש. זה נכון שלפחות עד סוף שנת 2009 היו לכם הרבה מאוד מודעות כפולות באתר יד 2?

ת. לא.

ש. אתה יכול לאשר לי שנכון לשנת 2009 כל יום הוצאת לאתר 1,500 מודעות כפולות?

ת. אני יכול לאשר לאורך חיי האתר מאז שאני עובד שם, 20% מהמודעות שנכנסות לא מתפרסמות באתר. אלו יהיו מודעות עם מספר שונה. אם נציגי שירות לקוחות לא מצליחים לעלות על כך שמדובר במודעה כפולה אז יכול לקרות בטעות אבל זה לא מכוון.

ש. אני לא מדבר על מישחו שניסה ולא העלו לו את זה, אני מדבר על זה שבאופן יזום אתם מסירים

1,500 מודעות כפולות שכבר חיות באתר?

ת. ממש לא.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

מדברי סמנכ"ל התובעת עולה כי התובעת אכן מתמודדת עם מודעות כפולות ואף טורחת ומורידה הודעות כפולות מהאתר.

הגנות תום לב

בנוסף טוען הנתבע להגנות מכוח סעיפים 15(2), 15(3), 15(4), 15(5), 15(10). סעיף 15 לחוק מסייג את ההגנות המפורטות בו בתנאי שהנתבע עשה הפרסום בתום לב. אין בפנינו פרסום זהיר ומתון בלשונו, שאינו פוגע בנפגע מעבר לסביר על פי מטרת ההגנה הספציפית במסגרתה הוא נדרש. הלשון הבוטה והמעליבה בה בחר הנתבע להשתמש הן בכתב הטענות שלו בת"א 2170/09 והן בהודעה לעיתונות, סמיכות הזמנים בין הגשת התביעה לבין הפרסומים באתרים השונים, ההחלטה לפרסם בטרם הוגש כתב הגנה וללא בקשת התייחסות מטעם התובעת, הדימיון המובהק בין הפרסומים באתרים השונים, הדברים הקשים שהוטחו בתובעת אשר אינם עונים להגדרת "אמת דיברתי", פרסום מספר הטלפון האישי של הנתבע, סמיכות המועדים להשקת האתר "זה וזה", ההשפעה העצומה של הפרסומים על עסקי הנתבעת בשים לב לגודלה ולהיותה שחקן ראשי בתחום הלוחות המקוונים, כמו גם מניעיו של הנתבע, שהינו בעליו של אתר חדש המבוסס על העתקת התוכן המפורסם באתר התובעת, המתנגדת לכך, כל אלה מביאים אותי למסקנה כי התנהגות הנתבע נגועה בחוסר תום לב הנדרש על מנת לחסות תחת סעיפי ההגנה של סעיף 15.

מכתב איומים

פרסומי הנתבע חוזרים ומדגישים כי תובעת נקטה בדרך של איומים והפחדה כאשר שיגרה לנתבע מכתב לוחמני בו איימה לנקוט נגדו בהליכים משפטיים. הנני סבורה כי טוב עשתה התובעת עת פעלה למיצוי ההליכים בטרם פנתה לערכאות שיפוטיות, ושיגרה לנתבע מכתב התרעה בטרם נקיטת הליכים. מכתבה של התובעת מעיד על תום ליבה וניסיונה למנוע הליכים משפטיים בטרם מוצו כל אפשרויות ההתדיינות האחרות. תמוהה בעיני האשמת הנתבע בדבר איומים מצד התובעת, עת שלח לתובעת מכתבי התראה ברוח מכתב התובעת בתאריכים 23.8.2011 ו- 29.8.2011 (ת/8 ו-ת/9).

פיצויים בגין לשון הרע על תאגיד

כפי שטוען הנתבע, אכן תאגיד ייפרע פיצויים בשל עוולה אזרחית של פרסום לשון הרע רק במקרה בו נגרם לו נזק. אולם הגדרת נזק כוללת גם את הפגיעה בשם הטוב, כלומר – די בכך שנאמר שנגרמה פגיעה בשם הטוב, כדי שנאמר שקיים לנפגע נזק. בתאגיד, בשונה מ"אדם טבעי", פגיעה בשם הטוב מהווה נזק רק אם גרמה לפגיעה בנכסיו או בעסקיו של התאגיד (ראה, אורי שנהר, דיני לשון הרע, עמ' 161-160, הוצאת נבו).

ויפים בעניין זה דבריו של כב' הנשיא התורן קנת בת"א 2430/58 שכון עובדים בע"מ נ' עיתון "הארץ" בע"מ ואח' (1960), כג (150) (פורסם במאגרים):

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

1
2 **D&L Caterers ltd & Jackson v.** "ועוד נקבע במשפט אחר, הוא פסק הדין במשפט של:
3 **D'Anjou (1945) 1 All E.R 563** כי בענייני שם רע על גופים מאוגדים, מותר לחברה לתבוע
4 אף מבלי להוכיח נזק ממשי, בתנאי שהדיבה מתייחסת לעסקי הגוף המאוגד ולרכושו, כי אז החוק
5 מסיק את גרימת הנזק מעצם פרסום הדיבה, ואין הבדל בנדון זה בין אדם טבעי וגוף
6 מאוגד....המסקנה מהאסמכתאות האלה היא שאם מוכיחים כי הדיבה נוגעת לעסקי אדם או
7 חברה, הרי שבכך יש כבר הוכחה על נזק".
8
9

הכרעה

10 הפרסומים בענייננו אינם כאלו שנעשו "תוך כדי הדיון", ומשכך לא עומדת לנתבע הגנה מכוח סעיף
11 13(5) לחוק. בנוסף הנני סברה כי בנסיבות העניין, הפרסום, אשר הנתבע עמד מאחוריו באופן מלא,
12 אינו עונה להגדרת דיווח נכון והוגן, וככזה, אינו יכול לחסות תחת ההגנה הניתנת בסעיף 13(7).
13
14

15 לעניין טענות אמת בפרסום, מטעם הנתבע הוצגה בפניי מודעה אחת ויחידה המופיעה פעמיים עם
16 אותו מספר זיהוי. הנתבע לא הרים את נטל ההוכחה כי התובעת מעלה לאתר באופן ייזום מודעות
17 כפולות בעלות מספר זיהוי זהה, בוודאי לא בהיקף בו "אתר יד 2 מרמה באופן בוטה את הגולשים
18 ואת המפרסמים על ידי הכפלה של מודעות באתרם, כולל מודעות שמופיעות חמש, שש, שבע פעמים
19 ואף יותר", כפי שפורסם באתר סקופר ביום 9.11.09.

20 באשר לאי חוקיות תקנון התובעת, טוען ב"כ הנתבע בעצמו כי "בית המשפט פסק לתניות מהסוג
21 הזה אין תוקף מחייב" (עמ' 42, שורות 7-8). כלומר, אפילו כולל תקנון התובעת סעיף מסוים לגביו
22 קבע בית המשפט במקרים אחרים כי לסעיף שכזה אין תוקף מחייב, קיים פער רב בין ההשתלחות
23 חסרת הרסן בתובעת ל"אמת שבפרסום" ובייחוד נוכח העובדה כי בפרסומי הנתבע אין כל
24 התייחסות לתקנון התובעת בגוף הפרסום (למעט בכותרת).

25 בקדם המשפט העיד בפניי הנתבע: "לגבי עניין הדורסנות שמאפיינת מדינות חשוכות כפי שניתן
26 בכתבה, זו דעתי ואני עומד עליה" (עמ' 2, שורה 11). אינני מוצאת כיצד יכול היה הקורא הסביר
27 להבין כי המדובר בדעתו האישית של הנתבע. אופן פרסום הדברים ושיבוצם בכתבה, מוצג כאילו
28 עניין לנו בעובדות מוגמרות. כמו כן לא הוכח בפניי כי התנהגותה של התובעת הלכה למעשה חושפת
29 שיטות דורסניות ומונופוליסטיות המאפיינות מדינות חשוכות.
30

31 לאור האמור אני קובעת כי לא עומדת לנתבע הגנת "אמת דיברתי".
32
33
34

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17308-12-09 קורל - תל בע"מ נ' כהן ואח'

באשר להגנות תום הלב, אני מוצאת שעשיית הפרסום נעשתה בזדון ומתוך מטרה לפגוע בעסקי התובעת ובשמה ולא מתוך מניעים טהורים של דאגה לציבור. אף היריבות העסקית בין הנתבע לתובעת, יש בהם כדי להעיב על תום ליבו של המפרסם. עוד אני מוצאת כי החלק בפרסומים בו מצוטט גיא כהן אינו מהווה דיווח על האמור בכתב התביעה, אלא מוצג כעובדות הנאמרות מפיו של הנתבע. הפיסקה בה מפורטת ההשקה של אתר זה וזה, מטרת האתר ויתרוניתיו, ביחד עם פרסום מספר הטלפון האישי של הנתבע ותפקידו, עניינם בקידום עסקי הנתבע, פרסום האתר שלו וקידומו והכל אגב רמיסת התובעת.

לאור כל האמור לעיל הנני קובעת כי הנתבע הוציא דיבתה של התובעת, ומורה כי דין התביעה להתקבל.

הנתבע ישלם לתובעת פיצויים מכוח סעיף 7א(ג) לחוק בסך 100,000 ₪ משוערך ליום התשלום בהתאם לחוק.

כן יישא הנתבע בהוצאות משפט של התובעת וכן בשכ"ט עו"ד בסך 25,000 ₪.

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"א, 26 ספטמבר 2011, בהעדר הצדדים.

אשרית רוטקופף, שופטת